

דברי הנפר

מיהו טיפוש ?

- מישהו שנכנס
לחנות ענתיקות
ושואל, "מה חדש" ?

מאימרותיו של: וודי אלן

גיליון מס' 1840 * ט' בניסן תשס"ג * 11 באפריל 2003
כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

לפרוץ את הריבוע

מאת דן רמות

חברה גדולה שביקשה לגייס כוח אדם חדש העבירה למועמדים מבחן כתוב. אחת השאלות במבחן הייתה:
"אתה נוהג במכוניתך בליל סערה. אתה חולף על פני תחנת אוטובוס, ורואה בה 3 אנשים המחכים לאוטובוס: אישה זקנה שנראית שהולכת למות, רופא שפעם הציל את חייו, אישה/גבר שעליה/עליו חלמת כל חייו. אתה יכול לקחת נוסע אחד במכוניתך. במי תבחר? הסבר את תשובתך".

חישבו גם אתם, לפני שאתם ממשיכים בקריאה, כיצד הייתם עונים אתם לשאלה המעניינת אם הייתה מוצגת לכם במבחן לקבלה לעבודה?

המבחן הוא כמובן מעין מבחן אישיות, כל תשובה שתיתנו תלמד משהו על האישיות שלכם. אתם ודאי יכולים לגלות רחמנות ולבחור באישה הזקנה. היא הולכת למות, לכן נראה שמן הראוי להצילה קודם. או שאולי לבחור ברופא, הרי הוא הציל בעבר את חייכם וכעת ניקרה בפניכם ההזדמנות הטובה ביותר להשיב לו כגמולו.

אולם, את הטובה לרופא תוכלו להחזיר בעתיד, אבל ייתכן שאם תפספסו את ההזדמנות, לעולם לא תמצאו את אהבת חייכם. קשה, לא?

המועמד שנבחר לעבודה (מתוך 200 מועמדים) לא בחר באף אחת

מהאפשרויות הללו. הוא פשוט כתב: ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

מה הוא כתב?

מה שבטוח תשובתו היתה מפתיעה!
המועמד שנתן את התשובה פעל מחוץ לגבולות המוכרים. הוא פרץ אותם והשיג את המיטב.

בינתיים חישבו גם אתם על תשובה מקורית ובשבוע הבא תוכלו גם לקרוא מה הוא באמת כתב.

שבת שלום ושלום
שושנה שרקי

**Happy
Birthday**

ימי הולדת

13.4	ענת כהן	18.4	הלן לוין דריה שורט עדי זיגדון (נכדה ניצן) ארז נצר (נכד ש. חצור) קים ברודי (נכדה פוטש) ענבר בנדה (נכד הדר)
14.4	ג'נט נמנוב אהרון לוין שיר אלחנן דוארי (נכד)	19.4	שולמית פרנק רג'י פרלסון שושנה יודאיקין אביבה גולדברג שני וינשטיין (נכדה אדלשטיין)
15.4	ג'יליאן נוה יהונתן נוה (נכדים בן יהודה)		
16.4	מיקי נוימן (נכד נאי)		
17.4	בריאן קפלן יניתה ניצן אביתר בן רשף ניר קולינס (נכד פרימוסט קולינס) דין קורן רקפת זיו (נינה נטע אלמן)		

ימי נישואין

14.4 תמר ורפי יעקב

יזכור

י"ג בניסן תש"ם (1980) גב' לילי מריאנובסקי.

ברכות לבביות,

נועם קרופרו

בת מצווה

מזל-טוב!

מכל

בית כפר-הנשיא.

פירורים מו הכפר

שביתה שביתה שביתה – שיגעו אותנו ההורים עם השביתות. היום יש שביתה?
כן! לא! בתיכון? בביה"ס היסודי? בשעה 9.00? בשעה 10.00? – אין דרך
אחרת למחות ולהאבק??

נעם קרופרו הגיעה למצוות – מזל טוב!
המשפחה והחברים חגגו ברוב אוכל וקריוקי ב"סולם יעקב" ביום שישי בשעה
מאד מקורית – 13.00 בצהריים. מי אמר שצריך חושך בחוץ כדי לחגוג?

רוחות החורף פסקו מלסעור ואת מקומן תפסו השבוע רוחות אחרות שסערו
בנפשות הפועלות למיניהן - בחירות למנהל המפעל: האם רצוי מנהל מבחוץ או
מכוחותינו, חבר קיבוץ? הדעות חלוקות ולכן הסערות. הקלפי הכריע לטובת
מנהל חיצוני. טוב ליהודים? רע ליהודים? ימים יגידו.

שירן וחלומי חזרו מסיוור בן שבוע בפולין, במסגרת ביה"ס "עיינות ירדן". הן ביקרו באושוויץ, בירקנאו, מיידאנאק וטרבלינקה ואף הספיקו להסתובב ברחובות ורשה וקרקוב. איפה אכלו? שתי ארוחות בבית המלון וארוחה אחת – במקדונלד.
לשאלה איך היה השיבה שירן בתימצות רב: חשבתי שיהיה יותר קשה.

עם כתיבת שורות אלה יצאו בני המצווה לטיול בן חמישה ימים בו יחוו אתגרי מורשת, יהדות וידיעת הארץ. הטיול יתחיל בקיבוץ מנרה, ממנו יתדרדרו באופניים עד לכנרת ומשם ידרימו עם כמה חניות בדרך עד מצדה, שם יופתעו ע"י ההורים שיטפסו איתם במעלה ההר (שש... שש... זו הפתעה). לשם כך גוייסו כוחות נכבדים: אבי רוזנקרנץ, עירית גרשמן, אילן מדינה ושלמה וייסבקר, ואף מכונית המרצדס של המשתלה גוייסה.
פרטים וחוויות יגיעו בשבוע הבא בעזרת אוסף/ת הפירורים.

המלצה לטיול משפחתי ניתנה בעילום שם. מול שדה התעופה מחניים נטוע מטע תפוחים הנמצא בימים אלה בפריחה מרהיבה. מומלץ לעצור לטיול בין העצים להתענג מהיופי והריח. ולהשכלתנו: פריחה ורודה – משמעה תפוחים אדומים. פריחה לבנה משמעה תפוחים ירוקים.

השבוע יוצאים ילדינו לחופשת פסח – מי יודע אם יחזרו ללימודים אחרים (ראה פרור ראשון). בכל אופן שתהיה זו חופשה מלאה פעילות, הנאה ומנוחה!!

ולחידוד השכל והמחשבה, חידת הגיון:
אנו גרים כמו שור ליד קצב למשל (שתי מילים, 3 5). בהצלחה.

שבת שלום,
מיכל דדוש

תוספת לפירורים....

63% מהסטודנטים הלומדים בתל-חי משתתפים בפרוייקט העברת מילגות לסטודנטים מצטיינים. כל שנה מחלקים מילגה לסטודנט בזכות הצטיינות.
אחוז הסטודנטים המשתתפים בפרוייקט הוא מהגבוהים בארץ והגבוה מבין המכללות בפריפריה. לימודי מילגות חשיבותו בעניין קידום סטודנטים.

אפרת אדלשטיין סטודנטית מצטיינת בפסיכולוגיה ופילוסופיה תואר ראשון.
 שאגב המטרה שלה היא בעיקר מחקר. אפרת זכתה במילגת הצטיינות זו
 במשך שנתיים רצופות. משמעות המילגה בתכל"ס היא סכום כסף של 4800 ₪
 הוסיפו לזה פרח שגם הוא כחצי שכר לימוד בסכום של סך 4500 ₪ והרי לכם
 שכר לימוד מלא.
 אז כל הכבוד לאפרת והמשיכי להצטיין ולקבל מלוא הסיפוק בלימודים ובעבודה.
 כל לחי! "אלף פרחים יפרחו".

ועוד מוועדת חגים.
 וועדת חגים שלנו קיבלה מהמועצה מענק בסך של 4000 ₪ עבור רכישת ציוד.
 למה? כנראה פשוט לאות הערכה בעקבות התרשמות על המתרחש בנושא
 חגים במקומותנו.
 אז כל הכבוד! לא?!

ואם יש למישהו עוד חדשות מסוג זה אז אנא... זה ממש כיף לכתוב בנושאים
 כאלה. - אולי גם המפעל קיבל איזה תרומה גדולה? אולי הבנקים תרמו לנו
 משהו? ספרו לנו..

שושנה ש.

חלפה עברה שנה מאז פטירתה של אמנו, סבתנו

אנגה סגל ז"ל

אנו נעלה לקברה לטכס גילוי מצבה
 ביום שישי 11/4/03 בשעה 10:00

משפחות מזרחי וגלויק

מתוך "השבוע בעמק" של עמק החולה. (נלקח מתוך עלון יפתח)

ואירוע שקרה – כך קרה!

והרי סיפורו של נ.

"התקשר אלי הביתה נציג "ידיעות אחרונות" וסיפר לי על מבצע מיוחד שהם עושים במגמה להעביר כל המינויים הקיבוציים למעמד של מינויים פרטיים. כדי להשתתף במבצע מוצעות הצעות מפתות: בשנה הראשונה יש לשלם רק 50% ממחיר המינוי, ובנוסים שונים כמו שני ספרים חינם, ומשלוח העיתון הביתה ארוז בשקית ניילון. כמו כן אמר ש"אנחנו בקשר עם הקיבוץ – וזה מקובל עליו". בנקודה זו ביקש הדובר הטלפוני את מספר הפקס של נ. כדי שיוכל לשלוח לו את הפרטים ואת החוזר המצורף אליהם – בפקס, כדי שיראה הלקוח הפוטנציאלי כמה הכל אמין.

מיד בתום השיחה ירד נ. למשרדו בנטפים, ובדרך עוד הספיק לספר על העניין לא. והיא אמרה שגם היא מעוניינת.

"כשהגעתי לנטפים", מספר נ. "כבר חיכה לי שם הפקס. הדובר הנ"ל התקשר אחרי 5 דקות (בדיוק בזמן הנקוב) לתיאור שאר פרטי המבצע, ואז הגענו לשלב ההתדיינות על צורת התשלום. במהלך המו"מ התברר שתשלום דרך כרטיס אשראי הוא הכי נוח לתשלום – וכמובן נתבקשתי לתת לו את הנתונים הדרושים: מס' כרטיס אשראי ומספר ת.ז. בשלב זה לא הסכמתי לתת לו את מספר כרטיס האשראי וסיכמנו בינינו שהוא ישלח לי חוזר ועל פיו אחליט איך אשלם. היו עוד נסיונות מצידו, "אולי אתקשר עוד חצי שעה כדי למנוע עיכובים ותוכל למסור לי את מס' הכרטיס וכד'". הלהיטות הזו עוררה חשד מסוים".

"התקשרתי", מספר נ. "לקיקי, מזכירתנו הנאמנה, וביקשתי ממנה לברר ב"ידיעות אחרונות" אם אכן מתבצע מבצע כזה. התשובה שהתקבלה הייתה: לא היו דברים מעולם – האיש נוכל ומבקש לגנוב את כספכם...

עם התשובה הזו "טסתי" למשרדה של א. (אמנם רק כ-20 מטר, אך גם זה מאמץ ראוי לציון!...) והתברר שכמובן – היא הייתה זריזה יותר ממני – וכבר מסרה את כל הפרטים שנתבקשה למסור.

מיד התקשרה א. ל"ויזה" ע"מ להזהיר אותם, והתברר: שב-10 הדקות שחלפו – התבצעו 3 (!) משיכות בסכומים מאוד נכבדים מחשבונה... (אחת המשיכות אף אושרה כבר ע"י "ויזה").

כמובן שמיד בוטלו הכרטיס והחיובים אבל – נוכחנו שוב כמה קל "לעבוד עלינו!" מהטופס שנשלח מתברר (על פי בדיקת מספר הטלפון שעליו) שכל התרגיל בוצע טלפונית מיוון, מעבר לים...

הוא שנאמר – חכמים, הזהרו בויתכם!

חשמל חשמל חשמל

א. מחירי החשמל לחודשים אפריל – יוני הם:

פסגה: 51.36

גבע: 34.73

שפל: 16.56

ב. האם תעו"ז כדאי לנו? בית רגיל בעיר משלם היום 48.06 אגורות לכל קווט"ש (כל השנה בלי הבדל), ועוד תשלום קבוע של 18.16 לחודש. כלומר, בצריכה צנועה של 1000 קווט"ש בחודש יוצא לו לשלם 50 אגורות לקווט"ש. כל מי שרוצה לדעת את מצבו יחלק את התשלום שלו בצריכה, וימצא כמה הוא משלם עבור קווט"ש אחד. הממוצע שלנו הוא 35 אגורות לקווט"ש. לכן, התשובה שלי היא: כדאי לשמוח בחלקנו (ולהפסיק לקטר כמובן).

ג. מי שחושב שהתשלום שלו מוגזם... מי שמעוניין שיבדקו את מונה החשמל שלו יפנה אלי, ואני אבדוק ע"י חיבור של מונה דיגיטלי משוכלל לצד המונה הקיים. אם ימצא זיוף לטובה או לרעה הוא יתוקן לעתיד, וגם שנה לאחר. הבדיקה תעלה 50 ש"ח.

אודי אגם

שעות פתיחת המרכזית בחג הפסח

15.4 יום ג' 7:30 – 16:00

21:00 – 18:00

16.4 יום ד' 7:30 – 12:00

17.4 שבתון

18.4 יום ו' 7:30 – 12:00

לגבי השבוע הבא אחריו תבוא הודעה.

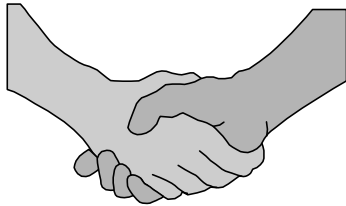
תודה, הצוות

יש לי... יש לי... יש לי...

אני ידוע כאדם מתחשב והכותרת למעלה היא תוצאה של התחשבות בדיעותיהם של שושנה שרקי ודודו שביקשו ממני להיות קצת חיובי, אז אני מנסה כאן להיות כזה, בבחינת אם לא יעזור גם לא יזיק.

השאלה היא לא - האם להיות או לא להיות (חיובי, שלילי), כי לא אני המדד לחיובי או השלילי בכפרינו.

אם מישהו חושב שהמצב שלנו כאן הוא חיובי אדרבה, שיעשה סדנא להעברת המסר החיובי שלו למצב, וכולם ילכו בהרגשה חיובית ובא לישוב גואל. אשרי המאמין, כי לפי ההתרחשות בשבוע האחרון אנחנו רחוקים מזה, הלוואי ואתבדה.

לבקשת דודו אני מציין כאן כי השבוע השבת תיכנס בשעה 18:36 ותצא בשעה טובה ובעזרת השם ב- 19:44. פרשת השבוע: פרשת מצורע (לא עלינו!)

ביום רביעי ליל הסדר הבא עלינו לטובה, כולנו מסובים, מי בחיק הכללי בחדר-האוכל, מי בחיק המשפחתי כאן או בחוץ. העיקר ליהנות, לשתות יין ולשאול את כל הקושיות ושיהיה חג שמח.

בכל פסח שואלים: "מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?" גם הפסח הזה נשאל את אותה שאלה והתשובה ניתנה כבר בשבוע שעבר שהלילה הזה יש לנו מנהל קהילה מבחוץ, מנהל מגזר עסקי מבחוץ, (מעניין אם הוא יסכים לבקשת ילדי האפיקומן...), מנכ"ל מפעל מבחוץ, מנהל משאבי אנוש מבחוץ, שף מבחוץ ורכזת חדר-אוכל מבחוץ. כולם מבחוץ, אבל חלק מאיתנו בצורה הכי לגיטימית, כי העם רצה ובחר בהם.

כבר סיפרתי שלכל חג יש את הריח והטעם שלו ולכל חג היה אורך חיים שונה. פסח הוא אחד החגים הארוכים, לא רק בגלל החופש הגדול שהילדים מקבלים, אלא בגלל אופיו ותכניו, הניקיונות, הכלים המיוחדים, ביעור החמץ שהיו מתחילים בו שבועות קודם החג. אצל הילדים היו שיחות על מה קונים לחג, נעליים או בגדים וה"מזליסטים" היו מקבלים את שניהם.

כמו שכאן היו עושים פעם מבצעי ניקיון ברחבי הישוב, כך היינו עושים בבתים ובשכונה, מנקים וצובעים ומסיידים אל כל הרחוב, תסתכלו על שכונה בעזה ותבינו איך נראה רחוב בשכונה שלנו. היום יש חוק החמץ שאף אחד לא שם עליו, בזמנו לא ידענו שיש חוק ממשלה כזה. אנחנו ידענו שיש דין תורה שאסור להתקרב או לאכול חמץ וגם אם חיפשנו לא מצאנו, רק מי שנסע ליפו ולא

התאפק אכל חמץ. שבוע בלי חמץ משבש את דעתם של הישראלים ויעידו על כך התורים הארוכים במוצאי החג השני ליד המאפיות של הפיתות ביפו ובתקווה לאכול את הפיתה הראשונה לאחר החג כאילו היתה זאת חלוקה של מטילי זהב.

כל חג והאופי שלו, כל חג והטעמים שלו כל חג והעדה שלו. אנחנו קראנו לפסח חג "הפרסים", כי ידוע היה שביום האחרון של פסח היה מה שנקרא "איסרו חג", הפארק הלאומי ברמת-גן היה מפוצץ בבני העדה הפרסית שהיה להם מה שנקרא אצל המרוקאים "מימונה" ואצל הכורדים "סהרנה" שמתקיים בסוכות. אותנו עניין מה אוכלם והיה הרבה אוכל. את כל האוכל היה צריך לשמור בקירור ואז לא לכולם היה פריג'ידר, לרובם היה מקרר שהיה צריך לקנות בלוקים של קרח מבית-חרושת שהיה על תקן מחסן קירור ועבד גם בשבת, (עם תלושים מיוחדים). חלק מהתושבים היו שמים שם מצרכים שזקוקים לקירור. את השתיה היינו מקררים בפיילות (אמבטיות) מלאות בסמרטוטים רטובים ועוטפים בהם את הקרח, עליהם היינו שמים בקבוקי שתיה ופירות. ותחשבו על זה שהיום כמעט לכל בית יש מקפיא נפרד, אני קצת מגזים, אבל לא רחוק מהאמת, אז זהו,

עבודה קשה היתה, הנאה גדולה היתה,
זכרונות גדולים ויפים יש.
רק שנהיה בריאים ונשמח במה שיש.

שבת-שלום ושיעבור הכל ממול.

ש ב י

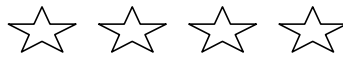
יד ושנה

סוף העונה הגיע!
מורידים את המחירים!
הכל בזול!

מי שרוצה, יכול לבוא לקחת בחזרה את בגדיו ונעליו.

להתראות, הצוות

חג המשק 55

אלן מון

תודה מקרב לב,
לאלה שלקחו ברצינות
את הבקשה לעיצוב הלוגו
לחג המשק ה- 55
תבורכו!

צוות השופטים התלבט קשות
בין שלושת ההצעות הנ"ל
ולאחר התלבטויות והתחבטויות
הוחלט להשתמש בלוגו של:
אלן מון תושב כפר- הנשיא.
תודה וברכה !

רמי גולן

צוות החג והשופטים.

נ.ב. כדי להמתיק את האכזבה
קיבלו הזוכים במקום השני:
אורה המר, ורמי גולן,
חפיסת שוקולד.

גם פרס ראשון זכה:
בחפיסת שוקולד – באותו הגודל !

אורה המר

אנחנו מזמינים כמובן
את כל בני המשק
שעזבו את הקיבוץ.
ההזמנות יחולקו למשפחות
בתאי הדואר.
ואתם מתבקשים לכתוב עליהם
את כתובת הבנים
ולשלוח בהקדם האפשרי!

שיהיה לכולנו חג שמח!